

mitteretur. Huc ergo in Fridericianam nostram translatus; & illustri viro SAMVELI STRYKIO, IC. celeberrimo, intimoque potentissimi REGIS BORUSSIAE, DOMINI nostri multum clementissimi, Consiliario, Professori Publ. primario, ac Iuridici Collegii Directori, Fautori & Collegæ nostro honoratissimo, commendatus; breui post ingenii atque industriæ egregium specimen publica de Auro Coronario disputatione edidit, quam sub excellentissimi viri ac Collegæ nostri IO. SAMVELIS STRYKII, Professoris Regii, & serenissimæ Viduæ Saxo-Isenacensis Consiliarii Aulici, præsidio defendit. Quum ita prope tertium annum in Academicis studiis transigisset, iam in eo proposito constitutus ex SVORVM voluntate, vt in exteris quoque gentibus bene cœpta & longius producta studia consummaret, ac quidquid sub alio cælo præclarum ac dignum equestri est iuuentute, obseruaret, & in vsum suum atque patriæ decerneret ac referret; en subito morbo pustularum, quem nemo facile effugerit, oppressus ita fuit, vt nec præsentissima medicina ad malum valeret profligandum, quod in dies augebat adeo, vt vitæ finem imminere tam ipse quam alii præsentirent. Deo itaque se præbuit, ac a plurimum reuerendo Collega nostro